

for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Brix) meente, at man ikke blev Christen ved Daaben. Jeg vil da spørge, hvad man vel bliver ved Daaben? Et andet Medlem, nemlig det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Bærtelsen), sagde, at de ikke forstode deres Tary. Hvoraf veed imidlertid det ærede Medlem, at de ikke forstaae deres Tary? Hvor ere Kjendtegnene paa, hvad man vil kalde en christelig Menighed? Er Kjendtegnene f. Ex. det, at de løse Sognebaand og gaae til en anden Præst? Saa siger man, der er ingen christelige Medlemmer uden dem, som have løst Sognebaand, og altsaa er Sognebaandsløsningen et Kjendtegn paa, at Menighederne ikke staaer paa noget christeligt Standpunkt; men løses der ikke Sognebaand, saa siger man ogsaa, at der ikke er noget christeligt Liv i Menigheden, thi ellers vilde man løse Sognebaand. Jeg kan slet ikke skjønne, hvor Bevistet er for, at Menighederne ikke skulde forstaae deres aandelige Tary, eller jeg vil spørge, om da Sognebaandsløserne, de, der i Frihed samle sig om en anden Præst, forstaae deres aandelige Tary; de søge til een Præst, medens de Andre søge til en anden Præst; de gaae til Alters hos een Præst, de Andre hos en Anden, saa jeg kan slet ikke see noget Beviis for det, man har paastaet. Eller ligger Bevistet for, at de forstaae deres aandelige Tary deri, at de ere rede til at gjøre, hvad man kalder de store Dreffelser? Jeg har dog aldrig hørt, at en Pengeudgift skulde være Beviis paa Christendom og levende christelig Aand. Jeg kommer herved til med et Par Ord at imødegaae, hvad den høitærede Minister i saa Henseende yttrede. Han meente, at der ikke kunde anstilles nogen Sammenligning imellem de to Lovforslag; thi det var dog en underlig Consequents at sige: Mindretalletne kjøbe sig denne Ret til, og saa ville 3 strax slutte — ad Doctrinarismens Vel naturligviis — at Fleertallet skal have samme Ret, uden at gjøre en saadan Dreffelse. Men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er en Forskiel i den Ret, der her erhverres eller skulde erhverves. Ved Loven om Valg- og Hjælpemenigheder indbrømmes der visse Menighedsmedlemmer Ret til at samles om een bestemt Præst;

men ved det foreliggende Forslag indbrømmes der kun Ret til at indstille 3, saa Rettighederne ere ikke lige store, og der kunde — hvis man ellers skal kjøbe og handle om slige Ting — endnu være en lille Tilgift for de saakaldte Frimenighedsmedlemmer. Man er, som sagt, gaaet ud fra to forskjellige Anskuelser og Opfattelser af Menighedernes Standpunkt. Jeg gaaer ud fra den Overbeviisning, at Menighederne, naar denne Ret bliver givet dem, ville være sig bevidste Betydningen deraf, og at de med Samvittighedsfuldhed og Alvor ville udøve deres Ret. Lad der ogsaa altid være Enkelte, som med Ligegyldighed ville deeltage deri; jeg er dog mere tilhøielig til at troe med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, at de ville holde sig borte deraf. Men selv om de ville deeltage med Ligegyldighed og ville søge at sætte En igjennem, der ikke er værdig dertil, saa vil det dog altid være et forsvindende Tal, der bærer sig saaledes ad, og naar jeg gaaer ud fra den fulde Overbeviisning om Menighedernes gode Villie — de kunne naturligviis tage feil; men at de have god Villie, antager jeg — saa kommer jeg til ganske andre Resultater. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring) yttrede Udskilligt om, at det vilde kunne misbruges, ja jeg troer endog, at han sagde, at man f. Ex. kunde kjøbe Stemmerne, (Schjørring: Nei!) Det forekom mig, at det ærede Medlem yttrede noget Saadant, men jeg har da taget feil. Jeg skulde imidlertid ikke have Noget imod, at der i Loven blev indflettet en Prohibitionsbestemmelse i saa Henseende, men jeg troer rigtignok ikke, at det vilde være nødvendigt. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) ansførte i sit Foredrag en Grund, som skulde stemme Thinget imod dette Lovforslag, og det var den, at ved at overlade Regjeringen Besættelsen af Embederne og ikke unde Menighederne Deeltagelsen deri, vilde der opnaaes en større Enhed i Henseende til Læren, og jeg troer ogsaa, at den høitagtede Minister tiltraadte denne Grund, idet han talte om, at der dog altid var lidt Skæbte hos Præsterne i Henseende til Læren, og man skulde derfor sørge for, at der ikke kom Præster, som gif formeget til Høre